

2020/2260(INI)

28.4.2021

ADVIES

van de Commissie visserij

aan de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid
en de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling

inzake een “van boer tot bord”-strategie voor een eerlijk, gezond en
milieuvriendelijk voedselsysteem
(2020/2260(INI))

Rapporteur voor advies: Izaskun Bilbao Barandica

PA_NonLeg

SUGGESTIES

De Commissie visserij verzoekt de bevoegde Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de bevoegde Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling onderstaande suggesties in hun ontwerp-resolutie op te nemen:

- gezien de mededeling van de Commissie van 20 mei 2020 getiteld “Een “van boer tot bord”-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem” (COM(2020)0381),
- gezien het voorstel van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 1967/2006, (EG) nr. 1005/2008 van de Raad, en Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft visserijcontroles (COM(2018)0368),
- gezien het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat de btw-tarieven betreft (COM(2018)0020),
- gezien het ontwerp-initiatief van de Commissie getiteld “Voedselvoorziening en voedselzekerheid in de EU – noodplan”, zoals bedoeld in de voorgestelde “van boer tot bord en visser tot bord”-strategie in het kader van de Europese Green Deal, met name haar belofte om lering te trekken uit de afgelopen crises, waaronder de nog lopende COVID-19-pandemie,
- gezien de mededeling van de Commissie van 20 mei 2020 getiteld “EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 – De natuur terug in ons leven brengen” (COM(2020)0380),
- gezien Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie)¹,
- gezien Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen²,
- gezien Verordening (EU) nr. 1151/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 inzake kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen³,
- gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid⁴,
- gezien Verordening (EU) nr. 1379/2013 van het Europees Parlement en de Raad van

¹ PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19.

² PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1.

³ PB L 343 van 14.12.2012, blz. 1.

⁴ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.

11 december 2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten⁵,

- gezien Richtlijn 2014/89/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 tot vaststelling van een kader voor maritieme ruimtelijke planning⁶,
 - gezien de conclusies van de Raad van 19 oktober 2020 over de “van boer tot bord”-strategie,
 - gezien wetenschappelijk advies nr. 3/2017 van de Groep op hoog niveau van wetenschappelijke adviseurs van het Wetenschappelijk Adviesmechanisme van de Commissie van 29 november 2017 getiteld “Food from the Oceans: How can more food and biomass be obtained from the oceans in a way that does not deprive future generations of their benefits?”,
 - gezien zijn resolutie van 12 mei 2016 over de traceerbaarheid van visserij- en aquacultuurproducten in restaurants en de detailhandel⁷,
 - gezien zijn resolutie van 30 mei 2018 over de uitvoering van controlemaatregelen voor de vaststelling van de conformiteit van visserijproducten met de criteria voor toegang tot de EU-markt⁸,
 - gezien zijn resolutie van 29 mei 2018 over de optimalisering van de waardeketen in de visserijsector van de EU⁹,
 - gezien zijn standpunt dat in eerste lezing is vastgesteld op 4 april 2019 met het oog op de vaststelling van een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰,
 - gezien zijn resolutie van 15 januari 2020 over de Europese Green Deal¹¹,
 - gezien zijn resolutie van 25 november 2020 over een nieuwe industriestrategie voor Europa¹²,
- A. overwegende dat de “van boer tot bord”-strategie beoogt een bijdrage te leveren aan de Europese agenda op het gebied van de klimaatverandering, de bescherming van het milieu, de zekerstelling van de positie van producten in de waardeketen en de bevordering van de consumptie van duurzame en gezonde levensmiddelen;
- B. overwegende dat de visserij en de aquacultuur integraal deel uitmaken van het voedselsysteem van de EU waarvan de veerkracht en duurzame ontwikkeling afhangen

⁵ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 1.

⁶ PB L 257 van 28.8.2014, blz. 135.

⁷ PB C 76 van 28.2.2018, blz. 40.

⁸ PB C 76 van 9.3.2020, blz. 54.

⁹ PB C 76 van 9.3.2020, blz. 2.

¹⁰ Aangenomen teksten, P8_TA(2019)0343.

¹¹ Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0005.

¹² Aangenomen teksten, P9_TA(2020)0321.

van de activiteiten en bijdragen van de Europese vissers en viskwekers, aangezien zij een belangrijke rol spelen bij de ecologische, economische en sociale ondersteuning van kust- en eilandgemeenschappen en van talrijke landinwaarts gelegen gemeenschappen;

- C. overwegende dat de ongekende volksgezondheids crisis ten gevolge van de COVID-19-pandemie, die vervolgens de handel en de markt hard heeft getroffen, bijzondere zware gevolgen heeft gehad voor de vissers in heel Europa; overwegende dat de Europese vissers, ondanks de veiligheidsrisico's en de lage prijzen van vis, hun activiteiten hebben voortgezet en zich zodoende hebben onderscheiden als essentiële arbeidskrachten, waarbij de crisis heeft gewezen op het belang van de visserij en aquacultuur om de toegang tot voedsel te waarborgen; overwegende dat de EU heeft gezorgd voor een respons op korte termijn, zoals flexibelere toegang tot het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij (EFMZV) en de goedkeuring van staatssteun, evenals steun op langere termijn zoals uiteengezet in het herstelplan voor Europa; overwegende dat het voornemen van de Commissie om een noodplan voor te stellen, teneinde te zorgen voor de voedselvoorziening en voedselveiligheid van de EU in geval van crises moet worden toegejuicht;
- D. overwegende dat het noodzakelijk is om in de gemeenschappelijke marktordening (GMO) waarvan de beginselen uit 1970 stammen, mededingings- en sociaal-economische regels af te dwingen en het kader ervan met specifieke programma's en financiële instrumenten te actualiseren, teneinde niet-discriminerende markttoegang te bieden aan zelfstandigen die in de kleinschalige visserij werkzaam zijn, alsmede hun organisaties die aanzienlijke sociale waarde creëren door de marketing van hun producten doeltreffend te concentreren; overwegende dat zulke zelfstandigen tijdens de pandemie weliswaar hun grote belang voor de samenleving hebben bewezen, maar op grond van Verordening (EU) 2020/560¹³ van COVID-19-steun waren uitgesloten en het hoofd moesten bieden aan gezondheidsrisico's als essentiële sector in het voedselsysteem van de EU en aan prijsverlagingen vanwege het sluiten van de horecasector;
- E. overwegende dat er in de verschillende lidstaten andere tradities en gebruiken bestaan met betrekking tot voeding en het gebruik van beschikbare biologische rijkdommen, met inbegrip van vis, schaal- en schelpdieren alsook weekdieren; overwegende dat hiermee rekening moet worden gehouden bij het opstellen van beleid, aanbevelingen en strategieën die een invloed hebben op de economisch belangrijke of traditioneel gebruikte vissoorten en niet-visproducten in de visserij- en aquacultuursector;
- F. overwegende dat overbevissing en bijvangst van kwetsbare mariene soorten leidt tot de verslechtering van de mariene en kustecosystemen en verlies aan biodiversiteit;
- G. overwegende dat, hoewel de visserij-, aquacultuur- en verwerkingssectoren van de EU strikte marketing-, milieu-, duurzaamheids- en sociale normen hanteren, herziening en verbetering nodig zijn om milieu- en sociale duurzaamheid in de volledige waardeketen te waarborgen, met inbegrip van arbeidsrechten, diergezondheid en dierenwelzijn; overwegende dat deze sectoren in kwalitatief hoogwaardige schaal- en schelpdieren

¹³ Verordening (EU) 2020/560 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2020 tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 508/2014 en (EU) nr. 1379/2013 wat betreft specifieke maatregelen om de gevolgen van de uitbraak van COVID-19 in de visserij- en aquacultuursector te beperken (PB L 130 van 24.4.2020, blz. 1).

voorzien, waardoor zij een fundamentele rol spelen in het waarborgen van voedselveiligheid en het welzijn op voedingsgebied van de bevolking; overwegende dat het daarom van cruciaal belang is de positie van de visserij- en aquacultuursectoren op de interne markt en de invoer van hun producten te beoordelen, teneinde een visserijmodel tot stand te brengen waarin de drie fundamentele dimensies (de sociale, economische en milieudimensie) met elkaar in evenwicht zijn, zoals voorgesteld in de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de VN en de 17 duurzameontwikkelingsdoelstellingen daarvan;

- H. overwegende dat de marketingnormen in de EU, met inbegrip van milieu-, duurzaamheids- en sociale normen, weliswaar zeer strikt zijn, maar dat zij slechts van toepassing zijn op 75 % van de aanlandingen in de EU en op minder dan 10 % van de invoer (aangezien filets en bevroren vis zijn uitgesloten), zodat een groot aantal ingevoerde producten niet onder de hoge normen en standaarden vallen waaraan de EU-visserijsector moet voldoen, met als gevolg een ongelijk speelveld en een concurrentienadeel voor EU-producenten;
- I. overwegende dat excessief gebruik van bestrijdingsmiddelen in de landbouw eveneens schadelijke effecten op de aquatische fauna en flora heeft;
- J. overwegende dat visserijorganisaties, zoals de beroepsverenigingen (“cofradías”), een fundamentele rol spelen in de voedselsystemen van bepaalde lidstaten, waar zij fungeren als publiekrechtelijke lichamen en sociale coöperaties zonder winstoogmerk die de visserijsector vertegenwoordigen en samenwerken met de overheid, en die zowel taken van algemeen belang vervullen ten bate van de zeevisserij en de werknemers in de sector, alsook commerciële functies uitoefenen, zoals de verhandeling van de producten en het verlenen van advies- en beheersdiensten;
- K. overwegende dat de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties in haar verslag “State of World Fisheries and Aquaculture” van 2020 de sleutelrol van visserij binnen de mondiale voedselveiligheid erkent en tegelijk eraan herinnert dat de grootste bedreiging van de bijdrage ervan gelegen is in overbevissing en dat de duurzame exploitatie van de visbestanden het potentieel heeft om de productiviteit van de visserij te verhogen;
- L. overwegende dat, teneinde voedselverspilling te verminderen, de logistiek en infrastructuur in de waardeketen moeten worden verbeterd om optimaal gebruik te maken van alle vangsten en de duurzaamheid van het voedselsysteem te optimaliseren;
- M. overwegende dat een holistische benadering van de verschillende met de “van boer tot bord”-strategie verbonden strategieën en beleidsmaatregelen nodig is;
- N. overwegende dat de algemene concentratie van de markt en het feit dat grootschalige distributeurs geneigd zijn soms oneerlijke overeenkomsten te sluiten met primaire producenten, een negatief effect hebben op de ambachtelijke visserij;
- O. overwegende dat het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) onder meer streeft naar de bevoorrading van de EU-markt met levensmiddelen met een grote voedingswaarde, de vermindering van de afhankelijkheid van de EU-markt van de invoer van levensmiddelen en de waarborging van redelijke prijzen van levensmiddelen voor

consumenten; overwegende dat de aanhoudende pandemie nog duidelijker heeft aangetoond dat de EU haar burgers volledige voedselzekerheid moet kunnen bieden en haar afhankelijkheid van invoer van voedselproducten uit derde landen moet verminderen;

- P. overwegende dat visserij- en aquacultuurproducten een belangrijke bron van eiwitten vormen, en aldus een belangrijke onderdeel van een gezond dieet zijn; overwegende dat meer dan de helft van de volwassenen in de Unie met overgewicht kampt, hetgeen bijdraagt aan de stijging van de prevalentie van voedselgerelateerde aandoeningen, zoals hart- en vaatziekten, en de kosten van de gezondheidszorg verder doet toenemen; overwegende dat de consumptie van vis en aquacultuurproducten in de EU van lidstaat tot lidstaat sterk verschilt;
- Q. overwegende dat, in tegenstelling tot andere dierlijke eiwitten, de eiwitten afkomstig van in het wild gevangen visserijproducten het milieu het minst belasten omdat zij worden verkregen zonder gebruikmaking van land, kunstmatige voeding, water, antibiotica of bestrijdingsmiddelen en zij daarom voor de perfecte optie voor dierlijke eiwitten vormen in termen van voedselzekerheid en klimaatbescherming;
- R. overwegende dat vissers alle soorten marien afval afkomstig van het passief en actief vissen naar marien zwerfvuil en van andere vissersboten aanpakken, teneinde het marien milieu en de duurzaamheid van de sector te verbeteren;
- S. overwegende dat de activiteiten van vissers en aanhoudende inspanningen om het GVB uit te voeren, hebben geleid tot verbeteringen aan de Europese vispopulaties en andere positieve resultaten door middel van efficiënt, op wetenschap gebaseerd visserijbeheer dat is gericht op duurzaamheid, verantwoordelijke visserij en het minimaliseren van de impact van de commerciële visserij op ecosystemen en is gebaseerd op ambitieuze, internationaal overeengekomen beheersdoelstellingen; overwegende dat er nog steeds milieuparameters zijn ter verbetering waarvan verdere inspanningen nodig zijn;
- T. overwegende dat de visserijsector lange tijd heeft bijgedragen Europese consumenten van kwaliteitsproducten te voorzien die aan hoge voedings- en voedselveiligheidsnormen voldoen, en nu wereldwijd toonaangevend is op het gebied van duurzaamheid;
- U. overwegende dat het brandstofverbruik en CO₂-emissies bij de visserij tussen 2009 en 2018 met 18 % zijn afgenomen; overwegende dat, hoewel de energetische efficiëntie van de vissersvloot van de EU – ton vis per liter brandstof – in de loop der jaren enorm is toegenomen dankzij de aanpassing van nieuwe technologieën en verbetering van de visbestanden, de visserij nog steeds zal kampen met problemen op het gebied van de klimaatverandering en zij daarvan eerder slachtoffer is dan oorzaak, zoals aangetoond door de vele natuurverschijnselen zoals verhogingen van de watertemperatuur, die uiterst negatieve gevolgen voor de rentabiliteit van de sector hebben gehad en dat nog steeds zullen hebben;
- V. overwegende dat het overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1379/2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten essentieel is om consumenten, middels marketing- en voorlichtingscampagnes, te informeren over het belang van de consumptie van vis en de grote verscheidenheid aan

beschikbare vissoorten, alsook over het belang van het begrijpen van de op etiketten vermelde informatie; overwegende dat EU-consumenten een duidelijk belang hebben bij het land van oorsprong en de traceerbaarheid van visserijproducten, maar dat de bestaande EU-wetgeving niet verplicht om de oorsprong van het uiteindelijke bereide of geconserveerde product te vermelden, terwijl dit wel verplicht is voor de vangstindustrie; overwegende dat informatie over traceerbaarheid en de duurzame manier van produceren aldus verloren gaat in de voedselwaardeketen;

1. onderstreept dat het GVB en een werkend systeem van governance van Europese zeeën integrerend deel uitmaken van het voedselvoorzieningssysteem en de voedselvoorzieningsketen van de EU en nauw verbonden zijn met de Europese gezondheids- en milieupijlers die centraal staan in de “van boer tot bord”-strategie; is diep teleurgesteld over het gebrek aan ambitie voor de bijdrage en het potentieel van het onderdeel over visserij en aquacultuur in de “van boer tot bord”-strategie en over de weinige aandacht die deze sector in de strategie krijgt; benadrukt dat dit gebrek aan ambitie het voor de Unie moeilijker maakt om de doelstellingen van de Europese Green Deal te behalen, en waarschuwt dat het zal leiden tot minder kansen en minder inkomen voor de vissers, de aquacultuurproducenten en de werknemers in de toeleveringsketen van vis en schaal- en schelpdieren in de EU; verzoekt de strategie uit te breiden naar een “van boer tot bord en visser tot bord”-strategie en de benaming ervan officieel te veranderen in “Een van boer tot bord en visser tot bord-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem”;
2. onderstreept dat de huidige strategie moet worden aangevuld met een transversale benadering van de visserij waarbij de belangrijkste visserijwetgeving van de EU wordt afgezet tegen de daarin vastgestelde doelstellingen en waarbij terdege rekening wordt gehouden met alle drie de pijlers van duurzame ontwikkeling – op sociaal, economisch en milieugebied – om ervoor te zorgen dat het toekomstige voedselsysteem eerlijker, gezonder en milieuvriendelijker is; verzoekt de Commissie in alle wetgeving, strategieën of richtsnoeren die zij in de toekomst op grond van deze strategie opstelt gepaste aandacht te schenken aan de specifieke aard van de visserij en de aquacultuur en de kloof te dichten met passende aanvullende initiatieven;
3. wijst op het belang van coördinatie en een goede wisselwerking tussen alle initiatieven van de Green Deal, en tussen de doelstellingen van de Unie en de lidstaten op het gebied van onder meer voedselzekerheid, klimaatverandering, mariene natuurlijke hulpbronnen en duurzaam visserijbeheer;
4. erkent de visserij als een van de meest efficiënte en klimaat-slimme systemen die zorgt voor gezond en duurzaam voedsel en tegelijkertijd een menswaardig bestaan voor de vissers uit de EU garandeert;
5. is ingenomen met de erkenning van kritiek personeel door de Commissie tijdens de COVID-19-pandemie; wijst erop dat ook arbeidskrachten van de visserijsector tot deze categorie behoren en niet alleen die van de agro-voedingsmiddelensector; verzoekt de Commissie derhalve haar inspanningen op te voeren om de positie van de Europese vissers binnen de waardeketen te verbeteren door de gezondheid en veiligheid van hun werkomgeving beter te beschermen, hun de garantie van een waardig inkomen te bieden en het vrije verkeer van vissers te beschermen, met name in tijden van crisis;

6. beklemtoont de hechte relatie tussen visserijactiviteiten en het behoud van biodiversiteit, en benadrukt het schadelijke effect van niet-duurzame visserij op de biodiversiteit; wijst er echter eveneens op dat alleen duurzame visserij het negatieve effect op vissoorten, habitats en ecosystemen kan beperken, evenals de gevolgen van de klimaatverandering;
7. onderstreept dat, teneinde de doelstellingen van de strategie volledig en doeltreffend te verwezenlijken, een voorafgaande brede sociaal-economische effectbeoordeling nodig is om alle mogelijke gevolgen van de voorgestelde maatregelen voor de kustgemeenschappen van de EU en voor de productiviteit en het concurrentievermogen van haar visserijbedrijven in overweging te nemen; benadrukt bovendien dat de overgang naar een duurzaam productie- en consumptiemodel geleidelijk moet verlopen en in verhouding moet staan tot het handelingsvermogen van de Europese visserijsector;
8. onderstreept dat de omzetting van rechtvaardige en gedeelde beginselen zeer vaak dreigt uit te monden in belastende, buitensporige en lastig uit te voeren praktijken voor vissers zonder dat de doelstellingen die met deze beginselen worden beoogd ooit daadwerkelijk worden bereikt; onderstreept derhalve dat hetgeen in de strategie staat, niet mag leiden tot buitensporige financiële of bureaucratische lasten voor de exploitanten van de visserijsector;
9. is het met de Commissie eens dat de kernbeginselen van de Europese pijler van de sociale rechten moeten worden geëerbiedigd, met name ten aanzien van werknemers met een onzeker dienstverband, seizoenwerkers en illegale werknemers; benadrukt in dit verband dat aan deze eis concreet gevolg moet worden gegeven door nauwer samen te werken met de EU-organen voor sociale dialoog, zoals het comité voor de sociale dialoog in de zeevisserij, bij het ontwerpen van wetgevingsinitiatieven die gericht zijn op de verwezenlijking van de doelstellingen van de strategie;
10. benadrukt dat er met het oog op de bevordering van gezonde en duurzame voedingspatronen als onderdeel van de strategie en de EU-strategie inzake klimaatverandering voorrang moet worden gegeven aan de consumptie van visserij- en aquacultuurproducten uit de EU, aangezien deze producten een belangrijke bron van eiwitten zijn met een beperkte koolstofvoetafdruk en een cruciaal onderdeel vormen van een gezond voedingspatroon, en wijst erop dat op deze manier de aandacht wordt gevestigd op de waarde van de activiteiten van de mannen en vrouwen die werkzaam zijn in de visserij en de aquacultuur; herinnert aan het potentieel van duurzame aquacultuur en visserij om groene banen te creëren en is van mening dat de groene transitie van de voedselssystemen in het algemeen, en die van de visserij in het bijzonder, zodanig moet plaatsvinden dat aan vissers een redelijk inkomen wordt gegarandeerd en hun positie in de waardeketen wordt versterkt door hen aan te moedigen zich te verenigen in visserijorganisaties, coöperaties, verenigingen of andere samenwerkingsverbanden, en door in het kader van Richtlijn (EU) 2019/633 een gepaste controle op oneerlijke handelspraktijken uit te oefenen¹⁴;
11. benadrukt het geringe milieueffect van de visserij in bepaalde opzichten en de gezonde

¹⁴ Richtlijn (EU) 2019/633 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 inzake oneerlijke handelspraktijken in de relaties tussen ondernemingen in de landbouw- en voedselvoorzieningsketen (PB L 111 van 25.4.2019, blz. 59).

voedselproductie van de sector, aangezien er geen kunstmatige voeding, antibiotica, meststoffen of chemische bestrijdingsmiddelen aan te pas komen; beklemtoont dat de consumptie van vis dankzij zijn heilzame werking op hart- en bloedvaten grote mogelijkheden biedt om het hoofd te bieden aan de crisis voor de volksgezondheid in Europa die wordt gevormd door de stijging van de prevalentie van voedselgerelateerde aandoeningen, zoals hart- en vaatziekten;

12. merkt op dat het GVB het huidige rechtskader voor de visserij vormt en tot doel heeft te voorzien in gezonde visproducten overeenkomstig duurzame, sociale, economische en ecologische beginselen voor visserijbeheer, teneinde te zorgen voor de duurzame exploitatie van levende mariene biologische rijkdommen, en de populatie van gevangen soorten te herstellen en te behouden boven een niveau dat de maximale duurzame opbrengst waarborgt, alsmede de rentabiliteit van de visserijactiviteiten te waarborgen;
13. onderstreept de rol van vrouwen bij de verwerking, exploitatie en het op de markt brengen van de vangst;
14. benadrukt dat de aanhoudende pandemie het belang heeft aangetoond dat de EU voedselveiligheid en voedselsoevereiniteit moet verbeteren en veiligstellen, zodat zij minder afhankelijk is van voedselimport uit derde landen; stemt in met de ontwikkeling van een noodplan teneinde te zorgen voor de voedselvoorziening en voedselveiligheid van de EU in geval van toekomstige crises; herinnert aan het doel van het GVB om ertoe bij te dragen dat in de EU levensmiddelen met een hoge voedingswaarde beschikbaar zijn, en dat de markt van de EU minder afhankelijk wordt van de invoer van voedsel; benadrukt in dit opzicht de noodzaak om geleidelijk toe te werken naar de intelligente integratie van de mondiale, regionale en lokale voedselsystemen, waarbij korte kanalen in de waardeketen van de visserij moeten worden bevorderd, teneinde te komen tot een verbetering van de voedselveiligheid, in overeenstemming met de beginselen van de eengemaakte markt;
15. beklemtoont dat de biodiversiteitsstrategie en de “van boer tot bord”-strategie twee kanten van dezelfde medaille zijn; roept daarom op tot het formuleren van effectbeoordelingen waarin de volledige kosten van de biodiversiteitsdoelstellingen van de Commissie in termen van effecten van de vermindering van de visserijdruk en bijgevolg de voedselproductie worden geïdentificeerd;
16. benadrukt dat bij de uitvoering van de in de strategie voorgestelde doelstellingen en maatregelen en de transitie naar een duurzaam voedselsysteem gepaste aandacht moet worden besteed aan de economische, sociale en ecologische duurzaamheid van voedselsystemen, alsmede aan het concurrentievermogen van de Europese visserij en aquacultuur, waaronder een redelijk inkomen voor primaire producenten; wijst op het belang van een constructieve, doeltreffende en gelijkwaardige raadpleging van vissers en aquacultuurproducenten en andere relevante belanghebbenden in de waardeketen bij elk besluit inzake de voorgestelde “van boer tot bord en van visser tot bord”-strategie;
17. vraagt de Commissie en de relevante EU-agentschappen, met inbegrip van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid, in het kader van de “van boer tot bord”-strategie te onderzoeken of algen een veilige, gezonde en duurzame voedselbron kunnen zijn;
18. is ingenomen met het geplande verslag van de Commissie over het functioneren van het

GVB, dat naar verwachting tegen 31 december 2022 zal worden gepubliceerd, waarin bijzondere aandacht zal moeten worden besteed aan de risico's die de klimaatverandering meebrengt voor de duurzaamheid van soorten en het doel om de maximale duurzame opbrengst te bereiken; benadrukt echter dat er een algemene aanpak nodig is om visbestanden naar een duurzaam niveau te brengen en de mariene en kustecosystemen te herstellen en dat die ook gericht moet zijn op de voordelen en de sociale, economische en ecologische duurzaamheid van de visserij en aquacultuur, waaronder de effecten van invasieve uitheemse soorten die bepaalde soorten van economisch belang bedreigen, waarbij gezamenlijke inspanningen moeten worden geleverd om hun impact te reduceren; dringt erop aan na dat verslag te komen met wetgevings- en niet-wetgevingsvoorstellen en acties om de doelstellingen van het GVB beter uit te voeren in het licht van de nieuwe uitdagingen waarmee de visserijsector wordt geconfronteerd en belangrijke tekortkomingen te corrigeren;

19. wijst op de noodzaak dat de Commissie en de lidstaten de nodige stappen nemen teneinde de kwaliteit van de EU-wateren te verbeteren en te voorkomen dat giftige stoffen in de voedselketen terechtkomen; verzoekt de Commissie en de lidstaten derhalve een holistische benadering voor het mariene milieu te hanteren en de onderliggende oorzaken van waterverontreiniging aan te pakken, met inbegrip van marien zwerfvuil en stedelijk en industrieel afvalwater, en een einde te maken aan praktijken die schadelijk zijn voor het mariene milieu en de volksgezondheid;
20. is ingenomen met de rol van de onlangs aangekondigde strategische richtsnoeren voor de duurzame ontwikkeling van de aquacultuur in de EU voor 2021-2030; wijst op de fundamentele rol van aquacultuur en de noodzaak deze te ontwikkelen als een belangrijke schakel in het waarborgen van de zelfvoorziening van een gezond voedselsysteem; pleit voor de snelle vaststelling en uitvoering van deze richtsnoeren en wijst in dit opzicht op de behoefte aan specifieke richtsnoeren voor schaaldieren en zoetweraquacultuur, teneinde richting te geven aan beter beheer en meer duurzaamheid, alsook meer financiering voor deze sectoren uit hoofde van het nieuwe Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur (EFMZVA);
21. benadrukt dat bij de voortdurende werkzaamheden aan de voorgestelde “van boer tot bord en van visser tot bord”-strategie inspiratie moet worden geput uit en moet worden voortgeborduurd op bestaande praktijken die reeds voldoen aan de duurzaamheidsdoelstellingen in het kader van de huidige strategie, zoals bepaalde soorten aquacultuurbeheer die tevens milieu- en sociale diensten bieden; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan vormen van milieuvriendelijke aquacultuur zoals aquacultuur, algen-, schaaldieren-, vijvervisteelt op basis van een gesloten systeem met een gering milieueffect of integrale multitrofe aquacultuursystemen te faciliteren, te bevorderen en adequaat te ondersteunen als belangrijke onderdelen van de circulaire economie en nettobijdragers aan de transformatie van overtollige voedingsstoffen naar hoogwaardige eiwitten;
22. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan bij het opstellen van de plannen voor duurzame ontwikkeling van de aquacultuur rekening te houden met de voornaamste belemmeringen voor de ontwikkeling van het potentieel van de sector en de noodzaak te erkennen van de toewijzing van ruimte aan aquacultuur door middel van een gepaste ruimtelijke ordening; wijst op het belang van een transparant en participatief

mechanisme, overeenkomstig Richtlijn 2014/89/EU inzake maritieme ruimtelijke planning, voor het op billijke wijze toewijzen van ruimte aan alle belanghebbenden, ook voor bestaande en nieuwe visgronden en aquacultuurbedrijven; benadrukt dat de ontwikkeling van de aquacultuur een robuust, betrouwbaar en duidelijk rechtskader vergt voor het gebruik van de ruimte en de toekenning van vergunningen, hetgeen vertrouwen en zekerheid voor investeringen in de sector biedt;

23. is ingenomen met het voornemen biologische aquacultuur te bevorderen en wijst op de economische voordelen hiervan voor aquacultuurproducenten gezien het enorme onbenutte potentieel voor ontwikkeling en groei; wijst erop dat de transitie kan worden ondersteund via het EFMZVA;
24. onderstreept dat in de aquacultuursector het hergebruik van dierlijke producten die niet voor menselijke consumptie worden gebruikt (of kunnen worden gebruikt), lange tijd gangbaar is geweest; benadrukt dat met het oog op de circulaire economie fors moet worden geïnvesteerd in de totstandbrenging van synergieën tussen de aquacultuur en voedselafval, alsook in de bevordering van processen om aquacultuurafval (zoals algen) te hergebruiken als visvoer;
25. is ingenomen met het voornemen van de Commissie om groene bedrijfsmodellen, zoals die welke gebaseerd zijn op koolstofvastlegging, te ondersteunen teneinde de voorzieningsketens duurzamer te maken; beklemtoont in dit opzicht dat bepaalde aquacultuurpraktijken, zoals de mossel- en oesterkweek, een succesvol model voor de toekomst kunnen vormen op het gebied van het emissiehandelssysteem; verzoekt de Commissie in het kader van de doelstellingen van de strategie te investeren in dergelijke groene bedrijfsactiviteiten;
26. is ingenomen met het voornemen van de Commissie om richtsnoeren te bekend te maken voor het plaatsen van overheidsopdrachten van duurzame levensmiddelen voor institutionele catering, en verzoekt de Commissie in die richtsnoeren eveneens visserij- en aquacultuurproducten op te nemen;
27. is ingenomen met het voornemen van de Commissie om acties te ondernemen om de marktpenetratie van oplossingen voor energie-efficiëntie in de landbouw- en voedingsmiddelensector te versnellen; benadrukt in dit verband dat dergelijke acties ook betrekking moeten hebben op de aquacultuursector, zodat alle potentiële vormen van energieproductie die inherent zijn aan dit soort kweek, kunnen worden benut en een energieneutraal productiesysteem kan worden bevorderd;
28. verzoekt de Commissie en de lidstaten in het belang van de volksgezondheid en het dierenwelzijn maatregelen door te voeren ter verbetering van de waterkwaliteit en de ziektebestrijding en ter beperking van de bezettingsdichtheid in aquacultuurproductie;
29. benadrukt dat biologische producten nog te vaak tot prijscategorieën behoren die voor de meeste Europese consumenten niet betaalbaar zijn; onderstreept daarom de noodzaak om op EU-niveau een billijke prijsregeling voor biologische producten in te voeren, zodat deze producten niet voorbehouden zijn aan een kleine groep, maar voor eenieder de basis van een gezonde voeding kunnen vormen;
30. is ingenomen met de bereidheid van de Commissie om meer aandacht te besteden aan

investeringen in groene en digitale technologieën en praktijken, maar betreurt het feit dat de visserij en de aquacultuur hierbij niet worden genoemd; benadrukt dat vissers en actoren in de visserijsector dringend moeten worden ondersteund bij de overgang naar meer digitale praktijken door middel van forse investeringen in opleiding en financiering voor digitalisering en omschakeling naar “groene” praktijken en instrumenten;

31. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om op EU-niveau de etikettering van alle verse, ingevroren, verwerkte of in restaurants en via detail- en groothandelaren verkochte visserijproducten te verbeteren en te harmoniseren, onder meer via digitaal leesbare codes, zodat deze producten kunnen worden getraceerd wat betreft de plaats van herkomst, soort en informatie over andere aspecten zoals productiemethoden, waaronder ten aanzien van invoer uit derde landen;
32. wijst op de noodzaak om te beschikken over een systeem voor de traceerbaarheid van levensmiddelen in de EU dat bijdraagt aan de duurzaamheid van de visserij- en aquacultuursector en tegemoetkomt aan de eisen van consumenten door informatie te bieden over waar, wanneer, hoe en welke vis is gevangen of gekweekt, teneinde in de eerste plaats bij te dragen aan de voedselveiligheid, maar ook om controles in de hele keten van zowel EU-producten als invoer uit derde landen mogelijk te maken en fraude en illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te bestrijden; verzoekt om een gecoördineerde aanpak om de samenhang tussen de verschillende initiatieven ter zake te waarborgen en de kosten en voordelen van verschillende opties voor consumenten, producenten en de interne markt als geheel overeenkomstig het interinstitutioneel akkoord “Beter wetgeven”¹⁵ te beoordelen, teneinde deze doelstellingen zo doeltreffend mogelijk uit te voeren; meent dat aan dat systeem alle actoren van de waardeketen moeten kunnen meewerken door middel van eenvoudige en gemakkelijk te gebruiken digitale systemen die geen buitensporige kosten met zich meebrengen voor marktdeelnemers, in het bijzonder kleine ondernemingen;
33. benadrukt dat goede traceerbaarheidsmechanismen inzake duurzaamheid voor alle op de EU-markt verkochte producten essentieel zijn om transparantie voor consumenten, de sector en de verschillende overheden te waarborgen; is ingenomen met het voornemen van de Commissie om ondersteuning te bieden voor de toepassing van voorschriften betreffende misleidende informatie over de duurzaamheid van levensmiddelen, om een rechtskader te creëren voor de etikettering van duurzame levensmiddelen in de EU en om de doelstellingen van de Green Deal en de duurzameontwikkelingsdoelstellingen van de VN te behalen; benadrukt dat deze maatregel de waarde van duurzame producten zal vergroten en de bescherming van consumentenrechten zal verbeteren; verzoekt de Commissie richtsnoeren op te stellen betreffende digitale hulpmiddelen voor consumenteninformatie die in alle delen van de waardeketen wordt doorgegeven, onder meer door bestaande platforms, teneinde de interoperabiliteit en een betere efficiëntie van de bestaande systemen te bewerkstelligen;
34. verzoekt de Commissie te overwegen milieuverklaringen af te geven die voldoen aan robuuste en internationaal erkende criteria, zoals norm nr. 14024 van de Internationale Organisatie voor normalisatie, die gebaseerd moeten zijn op een beoordeling van de

¹⁵ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

volledige levenscyclus in plaats van zich op één onderdeel van duurzaamheid toe te spitsen en die moeten worden toegepast door de administratieve en financiële last tot een minimum te beperken, met name voor de kleinschalige visserij en kmo's; benadrukt dat de etikettering daartoe objectief moet zijn, op uitvoerig en onafhankelijk gecontroleerde wetenschappelijke gegevens moet zijn gebaseerd, niet discriminerend mag zijn ten aanzien van de werkelijke voedingswaarde van de levensmiddelen en volledige en specifieke informatie moet verschaffen over de in het product aanwezige voedingsstoffen op basis van de referentie-innames van de gemiddelde consument, zonder de consument te misleiden of zijn aankoopkeuzes te beïnvloeden, zoals bepaald in Verordening (EU) nr. 1169/2011¹⁶; benadrukt voorts dat ook ondernemingen een rol te spelen hebben in het waarborgen dat visserijproducten die zij betrekken, traceerbaar zijn tot het punt van herkomst, alsmede in het verstrekken van alle benodigde informatie aan consumenten, zodat zij goed geïnformeerde, gezonde en milieuvriendelijke voedingskeuzes kunnen maken;

35. dringt er in dit opzicht bij de Commissie op aan een verplichting in te voeren om consumenten te informeren aan de hand van etikettering inzake oorsprong en traceerbaarheid voor alle bereide of verduurzaamde vis en andere uit de zee afkomstige producten, zoals week- en schaaldieren en kaviaar, en met het oog op het waarborgen van een gelijk speelveld na te gaan of het nodig is Verordening (EU) 1379/2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten te herzien en in voorkomend geval een voorstel op te stellen;
36. wijst erop dat verschillenden normen voor EU-producten en producten van buiten de EU de Europese visserijsector een concurrentienadeel kunnen berokkenen bij gebrek aan wereldwijde convergentie van duurzaamheidsnormen; onderstreept in dit opzicht dat de voorschriften inzake etikettering en traceerbaarheid waar EU-producten aan moeten voldoen, ook voor ingevoerde producten moeten gelden; wijst bovendien op de noodzaak om de bestaande wetgeving te wijzigen, teneinde een verklaring van oorsprong van het eindproduct voor binnen productielijnen gecombineerde EU-producten en producten uit derde landen te vereisen;
37. benadrukt de noodzaak van een geharmoniseerd rechtskader in de EU op grond waarvan een verplicht systeem voor etikettering van de voedingswaarde wordt ontwikkeld, die in heel de Unie op de voorzijde van de verpakking wordt weergegeven, en die gebaseerd is op onafhankelijk wetenschappelijk bewijs; verzoekt de lidstaten de invoering van het toekomstige systeem van voedingsprofielen in de Unie te steunen en geen eenzijdige maatregelen te treffen die harmonisatie van de inspanningen van de Commissie kunnen belemmeren; verzoekt de Commissie te onderzoeken of het noodzakelijk is wijzigingen in het algoritme door te voeren dat gebruikt wordt voor het creëren van die voedingsprofielen, zodat de aanwezigheid van omega 3 positief wordt gewaardeerd en de verhouding tussen verzadigde en onverzadigde vetzuren wordt meegewogen bij de toewijzing van strafpunten;
38. wijst erop dat vis, schaaldieren en weekdieren beschermd kunnen worden via de Europese kwaliteitsregelingen voor landbouwproducten en levensmiddelen; merkt op dat de lidstaten overeenkomstig artikel 32 van Verordening (EU) nr. 1151/2012 ook de

¹⁶ Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten (PB L 304 van 22.11.2011, blz. 18).

facultatieve kwaliteitsaanduiding “product van eilandlandbouw” kunnen gebruiken, ook voor vis, schaaldieren en weekdieren, om de zichtbaarheid van op eilanden gevestigde producenten te vergroten; verzoekt de lidstaten de invoering van aanvullende regionale aanduidingen voor de visserij- en aquacultuursector te overwegen om zo de zichtbaarheid te bevorderen van hun producenten en producten die niet in aanmerking komen voor bescherming in het kader van de Europese kwaliteitsregelingen zoals vastgelegd in Verordening (EU) nr. 1151/2012;

39. is ingenomen met het verplichte gebruik van gedigitaliseerde vangstcertificaten;
40. benadrukt dat het essentieel is de verantwoorde exploitatie van visbestanden te blijven bevorderen en illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO-visserij) te blijven bestrijden, onder meer middels een versterking van het beleid van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij met derde landen voor Europese vissersvaartuigen die kwaliteitsproducten leveren;
41. merkt op dat de visserij-, aquacultuur- en verwerkingssectoren van de EU al strenge milieu- en sociale normen toepassen die ook zullen worden herzien om kwalitatief hoogwaardigere producten te waarborgen; acht het daarom van uiterst belang het wederkerigheidsbeginsel toe te passen op visserijproducten die vanuit derde landen op de EU-markt komen, en producten afkomstig van IOO-visserij te verbieden;
42. is ingenomen met de nultolerantiebenadering ten aanzien van IOO-visserij in het licht van de wereldwijde aard van dit verschijnsel en het belang van een consistent en coherent nabuurschapsbeleid met betrekking tot visserijbeheer, met volledige handhaving van Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad inzake IOO-visserij¹⁷ (IOO-verordening); benadrukt in dit opzicht dat in de handelsovereenkomsten met derde landen hoofdstukken over duurzame visserij moeten worden opgenomen die stroken met het EU-beleid voor duurzame ontwikkeling, het GVB en de bepalingen van de IOO-verordening; vraagt om steun te verlenen voor vissers, vloten en kmo's in de visserijsector in de EU, teneinde hun positie binnen de waardeketen te versterken en te verbeteren; herinnert eraan dat autonome tariefcontingenten alleen moeten worden gebruikt indien er onvoldoende aanbod van vis en schaal- en schelpdieren voor de EU-markt is, en derhalve niet kunnen worden aangewend om het aanbod en de prijzen van EU-producenten onder druk te zetten;
43. beklemtoont dat aan derde landen toegekende preferentiële tarieven voor visserij- en aquacultuurproducten gepaard moeten gaan met een voortdurende monitoring door de EU van de inspanningen die door de betreffende landen worden geleverd in de strijd tegen IOO-visserij; beklemtoont dat het van essentieel belang is dat de EU ten volle gebruikmaakt van de instrumenten waarover zij krachtens de IOO-verordening beschikt, waaronder de zogenoemde “rode kaart” die kan worden gegeven wanneer een land waaraan preferentiële tarieven zijn toegekend, zich niet aan de EU-vereisten inzake arbeidsrechten, duurzame visserij en tarceerbaarheid van visserijproducten houdt;
44. wijst erop dat moet worden gezorgd voor een gelijk speelveld voor alle visserij- en aquacultuurproducten die in de EU op de markt worden gebracht, ongeacht hun herkomst; verzoekt de Commissie en de lidstaten daarom te zorgen voor de uitvoering

¹⁷ PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1.

van de huidige veiligheids-, hygiëne- en kwaliteitsvereisten van de EU, inclusief marketingnormen voor alle visserij- en aquacultuurproducten op de interne markt;

45. herinnert eraan dat er ten aanzien van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij nog steeds vooruitgang moet worden geboekt om echt duurzaam te worden; benadrukt dat die overeenkomsten in lijn moeten zijn met het beste beschikbare wetenschappelijke advies en noch de kleinschalige visserijsector in derde landen mogen bedreigen noch de lokale voedselveiligheid mogen ondermijnen;
46. Benadrukt het belang van het bewust maken van de consument en vereist dat alle geïmporteerde visserijproducten die de EU-markt binnenkomen, voldoen aan de internationaal overeengekomen minimumnormen, zoals vastgelegd in Verdrag nr. C188 van de Internationale Arbeidsorganisatie en omgezet in de EU via Richtlijn (EU) 2017/159¹⁸ van de Raad, om te voorkomen dat EU-burgers vis consumeren zonder te weten dat de vis werd gevangen door vaartuigen die de minimale sociale voorwaarden niet respecteren;
47. dringt er bij de Commissie op aan een lijst met goederen geproduceerd met behulp van kinder- en dwangarbeid op te stellen, zodat EU-beleidsmakers en ondernemingen die lijst kunnen gebruiken, wanneer zij risicobeoordelingen uitvoeren, zorgvuldigheidsonderzoek naar toeleveringsketens verrichten en strategieën ontwikkelen om kinder- en dwangarbeid aan te pakken; moedigt de Commissie aan de lijst te gebruiken als middel om actie te ondernemen tegen vissersvaartuigen die dat niet naleven en derde landen die niet meewerken, vergelijkbaar met hetgeen is vastgelegd in hoofdstuk VII van de IOO-verordening, met name om invoer te beperken of te blokkeren van vissersvaartuigen en visserijlanden die op de (zwarte) lijst staan voor ernstige arbeidsuitbuiting en de fundamentele mensenrechten aan boord van vissersvaartuigen niet eerbiedigen;
48. onderstreept het belang van het nieuwe EFMZVA voor het verwezenlijken van duurzaam beheerde zeeën en oceanen, het bevorderen van de ontwikkeling van een duurzame blauwe economie, het moderniseren van de visserijsector volgens de doelstellingen van het GVB, het creëren van werkgelegenheid en inkomstenbronnen, het ondersteunen van duurzame praktijken, het bevorderen van generatievernieuwing, ook voor de kleinschalige visserij, waardoor de ontvolking in plattelandgebieden en op eilanden kan worden tegengegaan, en het stimuleren van de actieve deelname van vrouwen, verenigingen, waaronder beroepsverenigingen zoals “cofradías”, producentenorganisaties en de detailhandel; stelt voor dat er gebruikmakend van financiering uit het EFMZVA financiële stimuli worden gegeven aan vissers, aquacultuurproducenten en werknemers binnen de gehele toeleveringsketen die reeds maatregelen hebben getroffen om hun milieuoetadruk te beperken; is ingenomen met het voornemen van de Commissie om te investeren in onderzoek, innovatie en technologie en benadrukt dat het EFMZVA ook moet worden ingezet om steun te verlenen aan onderzoeks- en innovatieprogramma's en -projecten die erop gericht zijn

¹⁸ Richtlijn (EU) 2017/159 van de Raad van 19 december 2016 tot uitvoering van de op 21 mei 2012 door het Algemeen Comité van de landbouwcoöperaties van de Europese Unie (COGECA), de Europese Federatie van vervoerswerknemers (ETF) en de Vereniging van de nationale organisaties van visserijondernemingen in de Europese Unie (Europêche) gesloten Overeenkomst betreffende de uitvoering van het Verdrag betreffende werk in de visserijsector van de Internationale Arbeidsorganisatie uit 2007 (PB L 25 van 31.1.2017, blz. 12).

voedselverspilling te verminderen en een duurzaam voedselsysteem te bevorderen, waaronder de invoering van stimulansen voor de digitale transformatie van de sector in alle schakels van de waardeketen voor visserij- en aquacultuurproducten; benadrukt bovendien dat de huidige Europese programma's voor onderzoek en innovatie moeten worden gekoppeld aan de "van boer tot bord"-strategie, de biodiversiteitsstrategie voor 2030 en het nieuwe EFMZVA en dringt aan op volledige betrokkenheid van de visserij- en aquacultuursectoren en andere relevante belanghebbenden binnen de waardeketen, teneinde mogelijke synergieën tussen de verschillende sectoren te maximaliseren;

49. wijst op het streven van het GVB naar selectieve visserij en merkt op dat de visserijsector hiervoor in selectief vistuig investeert; wijst erop dat de Unie die investeringen moet ondersteunen en aanmoedigen;
50. wijst op het belang om het toezicht en de controle op en de handhaving van het GVB te verbeteren, met inbegrip van de volledige uitvoering van de aanlandingsverplichting en de invoering van elektronisch toezicht op vaartuigen ter verbetering van de traceerbaarheid van voedsel;
51. wijst erop dat de energie-efficiëntie van de EU-vissersvloot de afgelopen jaren enorm is toegenomen dankzij het gebruik van nieuwe technologieën; merkt op dat als gevolg van de hoge normen waaraan de EU-visserijsector moet voldoen, de visbestanden zijn verbeterd, met name in de Noordzee;
52. benadrukt het belang van de kleinschalige kustvisserij en is van oordeel dat de sector een belangrijke bijdrage kan leveren aan de overgang naar een duurzaam beheer van visbestanden; verzoekt alle lidstaten daarom het aandeel van dat segment bij de toewijzing van quota aan elke lidstaat te verhogen;
53. pleit ervoor dat de EU-instellingen en alle lidstaten doeltreffende, afdoende gefinancierde en uitgebreide educatieve bewustmakingscampagnes voor de consument opzetten om de consumptie van gezonde en duurzame vis te stimuleren, de eigenschappen en voordelen van visproducten te tonen en consumenten te helpen zich een duidelijk beeld te vormen, wanneer zij verse visproducten kopen; wijst erop dat hierbij ook de consumptie van minder bekende vissoorten moet worden bevorderd; verzoekt de Commissie en de lidstaten initiatieven in gang te zetten, teneinde de verspilling van levensmiddelen en andere verspilling op de markt voor vis en schaal- en schelpdieren in de EU te beperken;
54. is van mening dat een van de hoekstenen van alle campagnes ter bevordering van de consumptie van vis en schaal- en schelpdieren moet worden gevormd door enerzijds de duurzaamheid van de praktijken die worden gehanteerd om vis en schaal- en schelpdieren te vangen en anderzijds het leiderschap van de Europese visserijsector op dat gebied; benadrukt bovendien dat deze campagnes moeten worden gepromoot in nauwe samenwerking met de brancheorganisaties en bepaalde beroepsorganisaties zoals die van voedingsdeskundigen, artsen en kinderartsen, teneinde een gerichte en doeltreffende actie op te zetten ten gunste van de Europese consumenten;
55. merkt op dat in het voorstel van de Commissie voor een richtlijn betreffende de btw-tarieven wordt overwogen om indirecte belastingen te gebruiken teneinde de consumptie van duurzame en gezonde levensmiddelen te bevorderen; roept de lidstaten

op gebruik te maken van bestaande instrumenten in dit opzicht, zoals lagere btw-tarieven en groene overheidsopdrachten;

56. betreft het feit dat in de strategie met geen woord wordt gerept over de problemen die voortkomen uit de verontreiniging van de zeeën in de EU door micro- en nanoplastics, die een zorgwekkende bedreiging vormt voor de gezondheid van de Europese consumenten; beklemtoont dat het onderzoek naar en de verzameling van gegevens over de gevolgen van zwerfvuil op zee, nanoplastics en microplastics voor de visbestanden en de menselijke gezondheid moeten worden geïntensiveerd, en dat acties om de Europese consument bewuster te maken van het probleem van plasticverontreiniging moeten worden bevorderd;
57. verzoekt de Commissie financiële steun te verstrekken en zichtbaarheid te geven aan projecten en initiatieven gericht op de verkorting van de toeleveringsketens, de bevordering van de lokale voedselsystemen, duurzame consumptie van vis en schaal- en schelpdieren en ondersteuning van kleinschalige visserij;
58. benadrukt dat, teneinde volledig recht te doen aan de Europese doelstellingen voor de circulaire economie en vermindering van voedselverspilling, goede praktijken in de visserijsector moeten worden gestimuleerd en aangemoedigd, zoals het hergebruik van producten die onder de minimale instandhoudingsreferentiegrootte zijn gevangen en waarvoor een verbod op teruggooi geldt;
59. merkt op dat verschillende overwegingen inzake dierenwelzijn in de strategie van de Commissie vanwege hun aard niet van toepassing zijn op de visserijsector;
60. benadrukt het belang dat de handelsorganisaties van kleinschalige vissers beter worden geraadpleegd, zodat die deel kunnen nemen aan relevante besluitvormingsprocessen die gevolgen hebben voor hun levensonderhoud, zoals de comités voor de sociale dialoog; wijst in dit opzicht op het belang van eerlijke en evenwichtige participatie voor kleinschalige vissers, aangezien zij onvoldoende in adviesraden en andere fora worden vertegenwoordigd; wijst met name op het belang van gelijke en billijke vertegenwoordiging bij het uitvoeren van zulke internationale verplichtingen zoals sociaal en ecosysteembeheer om ervoor te zorgen dat het haalbaar is deze in alle vlootsegmenten na te komen;
61. betreft dat in de strategie weliswaar terecht de nadruk wordt gelegd op de rol van de landbouwers als “hoeders van het land”, maar dat niet dezelfde erkenning wordt toegekend aan Europese vissers, die als hoeders van de zee moeten worden beschouwd en erkend en die een essentiële rol te vervullen hebben bij het verwezenlijken van de in de strategie vervatte doelstellingen; is in dit opzicht teleurgesteld dat in de strategie niet wordt gezorgd voor de betrokkenheid van brancheorganisaties in institutionele zetels en er geen bottom-upbenadering wordt aangemoedigd die voorziet in een volledige betrokkenheid van de Europese vissers bij de vaststelling van de door hen toe te passen voorschriften; benadrukt dat volledige betrokkenheid van de visserijsector vereist is om de doelstellingen van de “van boer tot bord”-strategie volledig te behalen;
62. beklemtoont dat kleinschalige vissers moeten worden aangemoedigd zich te verenigen in verenigingen, coöperaties en producentenorganisaties om ervoor te zorgen dat zij beschikken over een betere onderhandelingspositie met aanbieders op de markt en een

betere en sterkere positie in de voedselvoorzieningsketen, zodat zij van een redelijk inkomen zijn verzekerd; benadrukt dat verenigingen zoals de beroepsverenigingen in Spanje (“cofradías”) volgens het EU-recht moeten worden erkend en net als producentenorganisaties financiële steun kunnen ontvangen; verzoekt de Commissie in deze zin te handelen.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	19.4.2021
Uitslag eindstemming	+ : 27 - : 1 0 : 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, Søren Gade, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matic, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Emma Wiesner
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Benoît Biteau, Manuel Bompard, Nicolás González Casares, Valentino Grant, Petros Kokkalis, Gabriel Mato, Nuno Melo

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

27	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Ruža Tomašić
ID	Rosanna Conte, Valentino Grant, France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Nuno Melo, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Giuseppe Ferrandino, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matic, Manuel Pizarro
The Left	Petros Kokkalis
Verts/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

1	-
The Left	Manuel Bompard

0	0

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding